

ÇIKIP GİTTİLER MUSTAFA İMİR

Çıkıp gittiler

Mustafa İmir

ÇIKIP GİTTİLER

Kendileri göçtü görüntü kaldı

Ebedi âleme akıp gittiler

Hayallerde canlı örüntü kaldı

Bu fani dünyadan çıkıp gittiler

Kor ateş düştüğü yeri yakıyor

Yangının dumanı baştan çıkıyor

Acıyla, hüznle hayat akıyor

Kalan yürekleri yakıp gittiler

Gidenle gidilmez; devran ters döner

İnsanın içinde bir ışık söner

Zaman baş sağaltır, acılar diner

Peşlerine dua takip gittiler

Anılar canlanır zihinde kayar

Özlemle karışık sıcaklık duyar

Geçen mevsimleri, yılları sayar

Habersiz, zamansız kalkıp gittiler

Göçenlerin baki yurdu ahiret

Ahrete göçene duyulur hasret

Yüce Allah'tandır rahmet, mağfiret

Sır duvarlarını yıkıp gittiler

Acı yeğınleşır başlar sağalıır

Lakin içı derın yoksunluk alır

Ortak yaşanımlılık hatırda kalır

Sonsuzluk yurduna sarkıp gıttıler

Bır yanı yıkılıp kalsa da noksan

Her türlü acıya katlanır insan

Acısını tarıf edemez lısan

Yüreklere hasret çakıp gıttıler

Ahıret yurduna gidıp gelınmez

Orda olanların hâli bılinmez

Gönülden hatıra izı silınmez

Her kı âleme bakıp gıttıler

Mustafa İMİR, 16 Mart 2024